

Молячись кожного дня Господню молитву «Отче наш», ми промовляємо такі слова, які мали бути синергійною співпрацею Бога і людини, для її освячення і обожнення, преображення себе і всього творіння, аж до того, щоб стати синами Божими по благодаті. Саме це було в задумі Божому. Це слова «Нехай буде воля Твоя». Звернемо свій погляд на наших прародичів Адама і Єву. Будучи в раю і виконуючи волю Отця: "з того дерева не їстимеш плоду", жили чудовим життям володіли всім, що дав їм Господь.

Але знаємо, що через непослух Єви, яка спокусившись вкусила плід із забороненого дерева, принесла у Богом створену гармонію світу гріх, який все це зруйнував. Людина звернула свій погляд, не на бога, як це було до того, а на себе, бо хотіла вже стати Богом, як це каже Біблія.

Саме гріх поставив бар'єр між Богом і людиною. Не було вже того живого спілкування між творцем і творінням, а тим більше, виконання Його волі. Наслідком такого егоїзму, скорочення шляху до своєї цілі, людина була вигнана з раю, втратилась ця насолода справжнього життя, життя з Богом. Бо каже Господь «ти є порох і вернешся в порох».

Бачимо до чого привів егоїзм і не послух, до трагічних наслідків, до смерті. Але призначення людини інше – це життя вічне, життя у Божому житті. І тут ми зупинемось на другій постаті, яка стала кульмінацією усього людства від якої хід історії змінюється, змінюється вектор поглядів з себе на Бога. З людських уст лунають слова «так ось я Господня слугиня і нехай зо мною станеться за твоїм словом». Це Марія, яку святі отці називають Новою Євою, яка дала життя тому, хто є джерелом нашого життя. Єва своїм так – внесла в світ гріх і смерть, а Марія у покорі, через своє маленьке так породила на світ Спасителя життя нашого.

Але Марія не лише породила Христа і на тому все. Вона на протязі свого життя разом з сином творила волю Отця. Пригадаймо собі випадок коли прийшли до Ісуса і сказали, «ось мати твоя і брати твої». Христос відповів: «мати моя і брати мої це ті хто виконують волю Отця мого, що на небі». По-людськи ми б відреагували негативно. Це ж твоя рідна мати. Але цими словами, Христос не ображає Марію, не нехтує нею, а навпаки возвеличує, підкреслюючи, що вона є виконавицею волі Божої.

Бачимо Марію і під Хрестом де Ісус віддав під її материнську опіку все людство, бачимо її і на Вознесіння, бачимо Марію серед апостолів у день п'ятидесятниці. Вона після смерті і вознесіння сина свого вірно зі страхом і трепетом творила волю Отця.

Так і ми брати навчимося від Діви Марії і просімо, щоб допомагала нам відчувати і виконувати волю Божу. Бо кажемо у молитві «О все милостива Діво Маріє, ще від віків не чувано, щоби той хто прибігав під твій покров, чи благав про заступництво, був не вислуханий ... » Тільки з творенням Божої волі у цій синергії Бога і людини, пролунають слова в повноті: «нехай буде Царство Твоє ... ». Амінь.

(бр. Ігор Гайдук, травень 2012 р.Б.)